Lublin, 15 kwietnia 1946 r.

17.

LUBELSKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 6.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

A. Publikacje Wojewody Lubelskiego oraz władz i urzędów podległych.

B. Publikacje Władz Centralnych oraz instytucji podległych

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

DZIAŁ URZĘDOWY.

A. Publikacje Wojewody Lubelskiego oraz władz i urzędów podległych.

Poz. 29.

PISMO WOJEWODY LUBELSKIEGO

do Starosty Powiatowego w Chełmie,

w związku z zakupieniem domu przez Gminną Radę Narodową Turka dla Wojsk Ochrony Pogranicza.

L. wojsk. IX/175.

Przesyłając poniższy odpis pisma Ministerstwa Obrony Narodowej z dnia 28. II. 1946 r. Nr. 219 do wiadomości, proszę o przekazanie go wraz z moimi wyrazami uznania za ten obywatelski i godny naśladowania czyn — gminnej Radzie Narodowej Turka.

Lublin, dnia 26 marca 1946 r.

Wojewoda:
w/z (—) **J. Sokołowski**

MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ
Departament Wojsk Ochrony
Pogranicza
Rzeczypospolitej Polskiej
Nr. 219
28 lutego 1946 r.

Obywatel Wojewoda Lubelski

Szef Wydziału Wojsk Ochrony Pogranicza przy D. O. W. Nr. VII. powiadomił mnie pismem z dnia 13. II. 46 r. Nr. 0243, że z inicjatywy wójta Gminy Turka, z siedzibą w Dorohusku, Gminna Rada Narodowa kupiła 3 ubikacjowy dom dla Wojsk Ochrony Pogranicza i w tych dniach zbuduje go przy moście drogowym Dorohusk — Kowel.

W budynku tym będzie pomieszczony Przejściowy Punkt Kontrolny W. O. P., który spełniać będzie w Dorohusku kontrolę ruchu osób i pojazdów przekraczających granicę Państwa.

Podając powyższe do wiadomości, pragnę złożyć na ręce Obywatela Wojewody serdeczne słowa podziękowania za obywatelski czyn Gminnej Rady Narodowej w Dorohusku, która w zrozumieniu zadań i obowiązków, jakie mają do wykonania Wojska Ochrony Pogranicza, dała wyraźny dowód gotowości do poświęceń i pracy nad odbudową demokratycznej Polski.

Współpraca Gminnej Rady Narodowej w Dorohusku z Wojskami Ochrony Pogranicza jest również dowodem i wyrazem uczuć, jakimi żołnierz W. O. P. cieszy się na pograniczu, w którym to żołnierzu widzi miejscowa ludność przedstawiciela ładu i bezpieczeństwa.

Oby inicjatywa Gminnej Rady Narodowej w Dorohusku stała się przykładem i wzorem działalności dla pozostałych komórek Samorządu woj. lubelskiego.

Szef Wydz. Oper. Liniowego Departamentu W. O. P.
(—) **Zych**
pułkownik dypl.

Szef Departamentu Wojsk Ochrony Pogr.
(—) **Czerwiński**
pułkownik

Poz. 30.

PISMO OKÓLNE WOJEWODY LUBELSKIEGO

do Ob. Ob. Starostów Powiatowych Województwa Lubelskiego, Starosty Grodzkiego w Lublinie, oraz Prezydentów m. Chełma, Lublina i Siedlec

o przestępstwach urzędniczych.

L. dz. Og. 182/46.

Śladem pisma tut. z dnia 4. X. 1945 r. L. dz. Og. 569/45, przy którym przesłałem do wiadomości i zastosowania się treść okólnika Prezesa Rady Ministrów Nr. 48 z dnia 4. IX. 1945 r. o przestępstwach urzędniczych oraz okólnika Ministra Sprawiedliwości Nr. 36 w tejże samej sprawie, zgodnie z okólnikiem Ministra Adm. Publ. Nr. 10 z dnia 19. II. b. r. L. dz. I. O. Org 1062/46, podaję niniejszym do wiadomości i stosowania się, co następuje:

Zgodnie z opinią Biura Kontroli przy Prezydium K. R. N. władze, urzędy i instytucje państwowe i samorządowe niejednokrotnie zaniedbują pociągać do odpowiedzialności karnej urzędników winnych popełnienia przestępstw, w szczególności narażających Skarb Państwa na straty przez działalność z chęci zysku.

W związku z tym proszę o powtórne wydanie podległym władzom, urzędom i instytucjom zarządzeń, zmierzających do bezwzględnego i ścisłego stosowania go w praktyce.

Jednocześnie proszę o podkreślenie, że przestępstwa urzędnicze z art. 286 § § 1 i 2 oraz art. 290 K. K. (przekroczenie władzy lub niedopełnienie obowiązku, sprzedajność urzędnika) podlegają na mocy art. 1 ust. 6 dekretu z dnia 16. XI. 1945 r. o postępowaniu doraźnym (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 304) postępowaniu doraźnemu, a odpowiedzilaność karną, przewidzianą dla urzędników, ponoszą oprócz osób wymienionych w art. 292 K. K. nadto funkcjonariusze przedsiębiorstw państwowych lub samorządowych, albo działających z udziałem finansowym Państwa lub samorządu, albo znajdujących się pod zarządem państwowym lub samorządowym, wreszcie organizacyj, mających zlecone czynności w zakresie zarządu państwowego lub samorządowego (art. 30 dekretu z dnia 16. XI. 1945 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa) Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 300).

Lublin, dnia 25 marca 1946 r.

Wojewoda:
(—) **W. Rózga**

Poz. 31.

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO LUBELSKIEGO

do wszytkich Ob. Ob. Starostów Województwa Lubelskiego

o poparciu zamierzeń Związku Inwalidów Wojennych R. P. w kierunku zapewnienia warsztatu pracy inwalidom oraz wdowom po poległych żołnierzach i partyzantach.

S. P. II 483/46.

Przesyłając poniżej do wiadomości pismo Związku Inwalidów Wojennych R. P. z dn. 22. III 46 r.

L. dz. 167/46, Urząd Wojewódzki prosi Ob. Ob. Starostów o poparcie zamierzeń Związku Inwalidów Wojennych w kierunku przydzielania w pierwszym rzędzie inwalidom i wdowom po poległych żołnierzach i partyzantach kiosków ulicznych, stoisk i bufetów, a w miastach, w których kiosków nie ma, przydzielania placów pod ich budowę.

Lublin, dnia 29 marca 1946 r.

Za Wojewodę:
(—) **St. Wójtowicz**
Naczelnik Wydziału

ZWIĄZEK INWALIDÓW WOJ. R. P. *Lublin, dn. 22. III. 1946 r.*
Zarząd Okręgu
L. dz. 167/46.

Do Obywatela Wojewody Lubelskiego w Lublinie

Koncesję na uliczną sprzedaż wyrobów Monopolu Tytoniowego według zarządzenia Ministerstwa Skarbu otrzymać mają inwalidzi wojenni oraz wdowy po poległych na wojnie żołnierzach i partyzantach.

Ponieważ w różnych miastach i miasteczkach województwa kioski uliczne częściowo, lub całkowicie, znajdują się w dzierżawie lub stanowią własność nie inwalidów, zwracamy się z uprzejmą prośbą do Obywatela Wojewody Lubelskiego o poparcie zamierzeń Związku, zmierzających do objęcia kiosków ulicznych, stoisk i bufetów przez inwalidów wojennych.

W miastach, gdzie kioski nie istnieją, Związek wystąpi do Zarządów Miejskich o przyznanie placów pod budowę kiosków. Wystąpimy również o przydział placów w tych miastach, gdzie liczba kiosków jest zbyt mała.

Akcja nasza zmierza do polepszenia warunków bytowania pewnej części inwalidów wojennych lub wdów po poległych i dania im możności założenia własnego warsztatu pracy i źródła utrzymania.

W oczekiwaniu, że Obywatel Wojewoda przychyli się do naszej prośby, kreślimy się

z żołnierskim pozdrowieniem

Sekretarz Okręgu
(—) **Władysław Żbik**

Przewodniczący Okręgu
(—) **Bronisław Kowalski**

Poz. 32.

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO LUBELSKIEGO

do Ob. Ob. Starostów Powiatowych Województwa Lubelskiego i Starosty Grodzkiego Lubelskiego,

dotyczące skupu koni przez Rolniczą Spółkę Mięsną.

L. dz. Og. 165/46.

Ministerstwo Administracji Publicznej pismem z dnia 9. III. r. b. L. dz. IV. A. A. 898/46 zawiadomiło tut. Urząd Wojewódzki, że Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych zwróciło się do Ministerstwa Adm. Publ. z zawiadomieniem, że w akcji zaopatrzenia w konie terenów cierpiących na brak sprzężaju z terenów, które posiadają ich nadmiar, upoważniono do zakupywania koni Rolniczą Spółkę Mięsną.

W celu wykonania tej akcji działają w terenie przedstawiciele powyższej Centrali, zaopatrzeni w specjalne upoważnienia do skupu i transportu, poświadczone przez Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych. Do wiadomości Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych doszło jednak, że niektóre Starostwa zabraniają przewozu koni, uniemożliwiając w ten sposób przeprowadzenie powyższej akcji.

Podając powyższe informacje Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych do wiadomości, Urząd Wojewódzki prosi o wydanie odpowiednich pouczeń podległym sobie zarządom gminnym miejskim i wiejskim o konieczności honorowania upoważnień skupu i transportu koni, wydawanych przez Rolniczą Spółkę Mięsną, o ile są one poświadczone przez Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych.

Lublin, dnia 22 marca 1946 r.

Za Wojewodę
(—) **Włodz. Borkusiewicz**
Naczelnik Wydziału

Poz. 33.

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO LUBELSKIEGO

do Ob. Ob. Starostów Powiatowych Województwa Lubelskiego i Starosty Grodzkiego Lubelskiego,

dotyczące zakazu wywozu mienia ruchomego z Ziem Odzyskanych.

L. dz. Og. 184/46.

Załączony odpis zarządzenia Ministra Ziem Odzyskanych z dnia 22. II. r. b. L. dz. 3125/620/46, w sprawie zakazu wywozu mienia ruchomego z Ziem Odzyskanych, Urząd Wojewódzki przesyła do wiadomości z prośbą o podanie treści omawianego zarządzenia do wiadomości ogółu za pośrednictwem Zarządów gmin miejskich i wiejskich.

Lublin, dnia 30 marca 1946 r.

Za Wojewodę
(—) **Wł. Borkusiewicz**
Naczelnik Wydziału

ZARZĄDZENIE
Ministra Ziem Odzyskanych z dnia 22 lutego 1946 r.

w sprawie zakazu wywozu mienia ruchomego z Ziem Odzyskanych.

L. dz. 3125/620/46.

Na podstawie art. 2 lit. c) i d) dekretu z dnia 13.XI.45 r. o zarządzie Ziem Odzyskanych (Dz. U.R.P. Nr. 51, poz. 295) — zarządzam, co następuje:

§ 1.

Wywóz z terenów Ziem Odzyskanych wszelkiego rodzaju mienia ruchomego bez względu na to, czy stanowi ono t. zw. mienie opuszczone lub poniemieckie, czy też pochodzi z innego źródła na obszarze Ziem Odzyskanych — jest zabroniony .

§ 2.

Nie wymagają zezwolenia na wywóz następujące przedmioty:

a) odzież i bielizna w takiej ilości, że jest niewątpliwe, iż służą do osobistego użytku przewożącego w związku z podróżą;

b) przedmioty, normalnie używane w podróży;

c) żywność w ilości, potrzebnej na okres trwania podróży.

Nie mogą być wywożone przedmioty, wymienione w pkt. a) i b), jeżeli jest niewątpliwe, iż przedmioty te stanowią lub stanowiły mienie opuszczone lub poniemieckie. Wykazywanie się przy tym rachunkiem lub innym dowodem nabycia nie uprawnia do wywozu.

§ 3.

W wyjątkowo uzasadnionych wypadkach Minister Ziem Odzyskanych może udzielić zezwolenia na wywóz mienia ruchomego.

§ 4.

Na równi z zezwoleniem Ministra Ziem Odzyskanych ważne są zezwolenia:

a) Ministra Przemysłu lub wojewódzkich delegatów Ministra Przemysłu na Ziemiach Odzyskanych, wyłącznie w odniesieniu do: surowców, półfabrykatów, fabrykatów i narzędzi pracy, objętych przez organy Ministerstwa Przemysłu lub wyprodukowanych przez zakłady tego Ministerstwa, a koniecznych do wywiezienia w ramach ogólnego planu gospodarczego tego Ministerstwa;

b) Ministerstwa Aprowizacji i Handlu, względnie Wojewódzkich Wydziałów Aprowizacji i Handlu w odniesieniu do zboża i jego przetworów (mąka, kasza, płatki itp.).

c) Ministerstwa Lasów w odniesieniu wyłącznie do surowców i wytworów zakładów produkujących tego Ministerstwa (drzewo opałowe, budowlane, deski, wytwory smolarni i terpentyniarni, meble nowowyprodukowane);

d) Ministerstwa Odbudowy wyłącznie w odniesieniu do materiałów budowlanych, wyprodukowanych przez zakłady, podległe temu Ministerstwu (budulec, klepka, papa, stolarszczyzna budowlana, jak ramy okienne, futryny, drzwi);

e) Ministerstwa Oświaty (Biura Ziem Odzyskanych) w odniesieniu do księgozbiorów poniemieckich (książki, rękopisy, mapy, ryciny, nuty);

f) Naczelnych Dyrekcji Monopoli Państwowych w odniesieniu do wytworów:

Monopolu Spirytusowego — surówki, spirytusu, wódki, skrzyń, będących opakowaniem i butelek;

Monopolu Tytoniowego — surowiec i gotowe wyroby tytoniowe oraz opakowania;

Monopolu Solnego — sól;

Monopolu Zapałczanego — zapałki i opakowanie;

g) Centralnego Zarządu Przemysłu Poligraficznego w Łodzi do dnia 1 czerwca 1946 r. w odniesieniu do maszyn, aparatów i narzędzi drukarskich; Centralny Zarząd Przemysłu Poligraficznego przesyła odpis każdego wydanego zezwolenia do wiadomości Ministerstwu Ziem Odzyskanych.

Do wydawania zezwoleń powyższych upoważnione są wyłącznie organy, wskazane w p. a) do g). Organy, podległe tym instytucjom, nie są upoważnione do wydawania zezwoleń.

§ 5.

Zezwolenie na wywóz jest ważne tylko w tym wypadku, jeśli wystawione jest w formie „Zezwolenia na wywóz" według wzoru załączonego do niniejszego zarządzenia.

§ 6.

Do przeprowadzania kontroli wywozu upoważnione są organy Milicji Obywatelskiej i Straży Ochrony Kolei.

Rady Narodowe, Związki Zawodowe Międzypartyjne, organizacje polityczne mają prawo w porozumieniu z miejscowym starostą brać udział w kontroli, przeprowadzanej przez Milicję Obywatelską, jako reprezentanci czynnika społecznego.

Kontrola może być przeprowadzana zarówno w punktach wylotowych Ziem Odzyskanych, jak też na trasach, prowadzących do tych punktów, oraz w poszczególnych miejscowościach położonych na Ziemiach Odzyskanych.

§ 7.

Zakwestionowane przy kontroli, a wywożone bez zezwolenia, ruchomości podlegają zatrzymaniu i przekazaniu najbliższemu posterunkowi Milicji Obywatelskiej.

O zatrzymaniu ruchomości winien być sporządzony protokół według załączonego do niniejszego zarządzenia wzoru. Zatrzymane ruchomości Milicja Obywatelska przekazuje niezwłocznie miejscowemu organowi Urzędu Likwidacyjnego.

Oryginał protokółu pozostaje w aktach Milicji Obywatelskiej, 1 odpis otrzymuje przewożący, 2-gi zaś przesyła się właściwemu prokuratorowi, jako doniesienie karne.

Zatrzymaniu podlegają przedmioty bez względu na ich wartość. Odnosi się to w szczególności do wszystkich przedmiotów gospodarstwa domowego (sprzęt domowy, naczynia i t. p.), które powinny być przeznaczone dla potrzeb repatriantów i osadników.

§ 8.

Jeżeli zakwestionowane przedmioty stanowią większę część zawartości pewnego opakowania (walizka, kufer itp.), podlegają zatrzymaniu wraz z opakowaniem, celem uniknięcia zagubienia części zawartości.

§ 9.

Zakwestionowane przedmioty pozostają pod dozorem miejscowego Urzędu Likwidacyjnego i nie mogą być nikomu wydane bez dyspozycji Ministerstwa Ziem Odzyskanych.

§ 10.

Miejscowy Urząd Likwidacyjny przejmuje zakwestionowane przedmioty możliwie w tym samym dniu od organów Milicji Obywatelskiej i potwierdza ich odbiór oddzielnie dla każdej osoby, której ruchomości zatrzymano.

§ 11.

W przypadku zatrzymania przedmiotów, wywożonych bez zezwolenia, i stwierdzenia przy tym, że przewóz ma charakter stałego procederu, spekulacji lub jest dokonywany z wykorzystaniem stanowiska w służbie publicznej, albo też jest wynikiem wstrętu do pracy — Milicja Obywatelska sporządza doniesienie do Komisji Specjalnej do walki z nadużyciami i szkodnictwem gospodarczym.

W pozostałych wypadkach wywozu mienia bez zezwolenia — Milicja Obywatelska kieruje sprawę do prokuratora, celem wszczęcia postępowania karnego z art. 29 a) dekretu o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa.

§ 12.

Organy Urzędów Likwidacyjnych niezwłocznie zawiadamiają Ministerstwo Ziem Odzyskanych o przejęciu od organów Milicji Obywatelskiej zakwestionowanych przedmiotów.

W wypadku zatrzymania przedmiotów dużej wartości, jeśli przy tym zachodzi podejrzenie spekulacji — zawiadomienie winno być wysłane telegraficznie.

§ 13.

Wojewodowie są obowiązani do opracowania i przeprowadzania akcji zwalczania wywozu na terenie województwa. W tym zakresie ciąży na Wojewodach obowiązek skoordynowania akcji z Dyrekcjami Kolei, Poczty i instytucjami transportowymi.

§ 14.

Władze administracji ogólnej są bezpośrednio odpowiedzialne za ścisłe przestrzeganie niniejszego zarządzenia przez organy Milicji Obywatelskiej i Urzędy Likwidacyjne.

§ 15.

Wszelkie, wydane dotychczas w sprawie zakazu wywozu, zarządzenia, okólniki i instrukcje — niezależnie od tego, od jakiej władzy pochodziły — uchyla się.

Warszawa, dnia 22 lutego 1946 r.

Minister Ziem Odzyskanych
(—) Władysław Gomułka
w/z. **(—) Dr Jan Wasilewski**
Wiceminister

zał. 2.

Zał 1

Pieczątka nagłówkowa

Warszawa, dn. .... 1946 r.

ZEZWOLENIE NA WYWÓZ Nr.................

Na podstawie art. 2 lit. c) i d) dekretu z dnia 13. XI. 1945 r. o zarządzie Ziem Odzyskanych zezwala się Ob. ....

....
(imię i nazwisko, firma, instytucja)

na wywóz z ....
(miejscowość na Ziemiach Odzysk.)

do .... niżej
(miejscowość docelowa)

wyszczególnionych ruchomości (dokładna specyfikacja) ....

....

....

....

....

....

Przewożący winien poddać przewożone ruchomości kontroli Milicji Obywatelskiej, wzgl. Straży Ochrony Kolei w ....

Zezwolenie ważne jest do dnia ....

Na niniejszym zezwoleniu winna być dokonana adnotacja przez organy kontrolujące, stwierdzające przeprowadzenie kontroli.

Po wykorzystaniu zezwolenie niniejsze winno być niezwłocznie zwrócone do Ministerstwa Ziem Odzyskanych, Departament Mienia Państwowego.

Dyrektor Departamentu
Mienia Państwowego
(—) W. Bukowski

*(Pieczątka okrągła
Min. Ziem Odzyskanych)*

Zał 2

(Nazwa organu władzy)

...................., dnia .... 1946 r.

PROTOKÓŁ

1) ....
(imię i nazwisko, funkcja)

2) ....

3) ....
(imię i nazwisko, funkcja czynnika społecznego)

W dniu .... o godz. ....

został zatrzymany w ....,

przewożący bez zezwolenia z terenów Ziem Odzyskanych, Ob. ....,

zamieszkały w ....

Po przeprowadzonej kontroli ustalono nielegalny przewóz niżej wymienionych ruchomości:

....

....

....

(dokładne wyszczególnienie ilości i jakości przedmiotów)

Przewożący w toku przesłuchania oświadczył:

....
(skąd i dokąd ruchomości są przewożone i w jaki sposób (przewożący wszedł w ich posiadanie)

Podpis organu kontrolującego

....

Podpis przewożącego

....

B. Publikacje Władz Centralnych oraz instytucji podległych.

Poz. 34

OKÓLNIK Nr 1

BIURA PREZYDIALNEGO KRAJOWEJ RADY NARODOWEJ

w sprawie stosunku Przewodniczących Wojewódzkich i Powiatowych Rad Narodowych do Wojewodów i Starostów.

L. dz. 53-Org./46.

Wskutek zachodzących często rozbieżności i wątpliwości na temat wzajemnego stosunku wojewodów, starostów i przewodniczących terenowych rad narodowych — Biuro Prezydialne podaje do wiadomości stanowisko Prezydium Krajowej Rady Narodowej w tej sprawie:

Wojewoda, zgodnie z art. 9 rozporządzenia Prezedenta R. P. z dnia 19. I. 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 555 — 1936 r.), występuje w dwojakim charakterze, a mianowicie:

1) jako przedstawiciel Rządu,
2) jako szef administracji ogólnej II instancji.

W związku z tym podwójnym charakterem wojewody zmienia się jego stosunek do przewodniczącego wojewódzkiej rady narodowej. Wojewoda, występujący w charakterze przedstawiciela Rządu, w myśl art. 10 tegoż rozporządzenia, ma wyłączne prawo i obowiązek reprezentowania Rządu przy wszystkich uroczystych wystąpieniach, a w związku z tym przysługuje mu przywilej honorowego pierwszeństwa przed przedstawicielami władz lokalnych w ogóle, a więc i przed przewodniczącymi wojewódzkiej rady narodowej.

W codziennej jednak pracy władze administracji ogólnej II instancji są poddane kontroli i nadzorowi wojewódzkich rad narodowych, zgodnie z dekretem z dn. 21. VIII. 1944 r. o trybie powoływania władz administracji ogólnej i art. 28 ustawy o radach narodowych.

Z tego też względu koniecznym jest, by władze wojewódzkie uwzględniały wyżej wskazany charakter rad narodowych w stosunkach z przewodniczącymi wojewódzkich rad narodowych, z reprezentacjami prezydiów wojewódzkich rad narodowych i z przewodniczącymi terenowych rad narodowych.

Podane powyżej uwagi odnieść należy odpowiednio do stosunku starosty do przewodniczącego rady powiatowej.

Warszawa, dnia 9 stycznia 1946 r.

Wicedyrektor Biura Prezydialnego
Krajowej Rady Narodowej

(—) Mgr. Kazimierz Biskupski

URZĄD WOJEWÓDZKI LUBELSKI
WYDZIAŁ OGÓLNY

L. dz. Og. 101/46.

Do Ob. Ob. Przewodniczącego Wojewódzkiej Rady Narodowej w m., Naczelników Wydziałów (wszystkich) Urzędu Woj. Lubelskiego, Przewodniczących Powiatowych Rad Narodowych, oraz Starostów Powiatowych Województwa Lubelskiego i Starosty Grodzkiego Lubelskiego.

Urząd Wojewódzki przesyła do wiadomości okólnik Nr. 1 Biura Prezydialnego Krajowej Rady Narodowej z dnia 9 stycznia r. b. L. dz. 53-Org./46 w sprawie przedmiotowej.

Lublin, dnia 23 lutego 1946 r.

Za Wojewodę
(—) Włodz. Borkusiewicz
Naczelnik Wydziału

Poz. 35

PISMO OKÓLNE

MINISTERSTWA ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

do Ob. Ob. Wojewodów, Prezydentów m. st. Warszawy i m. Łodzi

o wydawaniu kart łowieckich.

L. dz. IV. AP. 554/46.

Na wniosek Ministerstwa Leśnictwa, Ministerstwo Administracji Publicznej komunikuje, że ostatnio został opracowany projekt dekretu o zmianie przepisów prawa łowieckiego. Do chwili ogłoszenia dekretu w zakresie wydawania kart łowieckich należy kierować się przepisami rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 934).

Zarazem nadmienia się, że zwierzchni nadzór nad sprawami łowieckimi przejęło od Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych Ministerstwo Leśnictwa. Pod względem prawnym sprawa ta ma być uregulowana w najbliższym czasie dekretem o utworzeniu i zakresie działania Ministerstwa Leśnictwa.

Warszawa, dnia 19 marca 1946 r.

(—) Dr E. Iserzon
Dyrektor Departamentu

URZĄD WOJEWÓDZKI LUBELSKI
Wydział Społeczno - Polityczny

S. P. II/485/46.

Do wszystkich Ob. Ob. Starostów Powiatowych Woj. Lubelskiego

Powyższe pismo okólne Ministerstwa Administracji Publicznej z dnia 19 mraca 1946 r. L. dz. IV. AP. 554/45 Urząd Wojewódzi przesyła do wiadomości i stosowania.

Lublin, dnia 29 marca 1946 r.

Za Wojewodę:
(—) St. Wójtowicz
Naczelnik Wydziału

Poz. 36

ORZECZENIE
NADZWYCZAJNEJ KOMISJI ROZJEMCZEJ

ustalającej warunki pracy i płacy dozorców domowych na terenie miasta Lublina na czas od dnia 1 stycznia 1946 roku do dnia 31 marca 1947 roku.

Nadzwyczajna Komisja Rozjemcza, powołana pismem Inspektora Pracy V Okręgu w Lublinie z dnia 16 stycznia 1946 r. za Nr. 13 D/1-46, na podstawie ustawy z dnia 16 maja 1922 roku w przedmiocie powołania Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej dla załatwiania zatargów zbiorowych pomiędzy właścicielami domów a dozorcami domowymi (Dz. U. R. P. Nr. 39/22, poz. 324) oraz art. 113 rozporządzenia Prezydenta Rzplitej Polskiej z dnia 28 grudnia 1934 roku o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w niektórych działach administracji państwowej (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) w składzie:

Przewodniczący: Bronisław Golc, Inspektor Pracy V Okręgu w Lublinie.

Członkowie: Karol Wiśniewski, Sędzia Sądu Okręgowego w Lublinie, przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości,

Józef Koziejowski, Naczelnik Wydziału Lubelskiego Urzędu Wojewódzkiego, przedstawiciel Ministerstwa Administracji Publicznej

na posiedzeniu odbytym w dniu 22 stycznia 1946 r. w sprawie ustalenia warunków pracy i płacy dozorców domowych miasta Lublina, po zbadaniu całokształtu sprawy, przeprowadzeniu postępowania dowodowego, zasięgnięciu opinii miarodajnych czynników, wysłuchaniu opinii przedstawicieli pracodawców i pracowników oraz biorąc pod uwagę ogólne położenie stron

orzeka

warunki pracy i płacy dozorców domowych miasta Lublina na okres czasu od dnia 1 stycznia 1946 r. do dnia 31 marca 1947 roku.

§ 1

Orzeczenie niniejsze dotyczy i wiąże z jednej strony wszystkich właścicieli nieruchomości m. Lublina — z drugiej strony — wszystkich dozorców domowych m. Lublina, za wyłączeniem tych dozorców, których stosunek pracy ma charakter publiczno - prawny.

§ 2

Za dozorcę domu, w rozumieniu niniejszego orzeczenia, uważa się osobę bez względu na płeć (za wyjątkiem chłopców i dziewcząt do lat 18) którą właściciel domu, jego pełnomocnik lub zarządca, przyjął do pracy w charakterze dozorcy i powierzył jej nadzór nad domem.

Przed przyjęciem pracownika do pracy, pracodawca będzie zawiadamiać o każdym wolnym stanowisku na dozorcę Związek, który może zaproponować swoich kandydatów na to stanowisko. Jednakże sam sposób zwalniania i przyjmowania dozorców musi być zgodny z odnośnymi przepisami prawa o uregulowaniu rynku pracy.

§ 3

Wszelkie prace dozorcy domu, związane z jego stanowiskiem, wykonuje sam dozorca lub zdolni do tej pracy członkowie jego rodziny. W zakres pracy dozorcy domowego wchodzi otwieranie i zamykanie bramy wjazdowej, utrzymywanie w należytym porządku ulicy, podwórka, ustępów ogólnych, zapalanie i gaszenie światła w godzinach policyjnych. Ponadto do obowiązków dozorcy domowego należy jeszcze zamiatanie co drugi dzień klatek schodowych i mycie tych klatek cztery razy do roku, a mianowicie: na Wielkanoc, Zielone Święta, Wszystkich Świętych i Boże Narodzenie.

§ 4

Za wykonywanie osobistych posług lub robót na rzecz pracodawcy otrzymuje pracownik w każdym wypadku odrębne wynagrodzenie, którego wysokość uzależniona jest od rodzaju i wielkości pracy.

§ 5

Dozorca domu otrzymuje od właściciela domu lub administracji, w której pracuje, bezpłatne mieszkanie, składające się co najmniej z jednego pokoju i kuchni na parterze, z wyłączeniem suteryny, i światło. Mieszkanie służbowe dozorcy przyznane przez właściciela i zatwierdzone przez Komisję Mieszkaniową nie podlega już żadnym kwestiom spornym z innymi lokatorami. Pracodawca nie może zmuszać pracownika do przyjmowania sublokatorów lub przeznaczać na noclegi osób postronnych.

W wypadku zajmowania przez dozorcę domu mieszkania w suterynie, właściciel domu winien wypłacić mu odpowiedni ekwiwalent w gotówce.

W razie sporu co do ustalenia wysokości wspomnianego ekwiwalentu, rozstrzyga Komisja powołana przez właściwego Inspektora Pracy, a składająca się z Inspektora Pracy jako przewodniczącego, jednego właściciela nieruchomości i przedstawiciela dozorców domowych.

W wypadku opróżnienia dwuizbowego mieszkania na parterze, winien je otrzymać w pierwszym rzędzie dozorca w porozumieniu z Komisją Mieszkaniową, a nie nowy lokator. Dozorca może zajmować mieszkanie większe niż przewidziane w zdaniu 1-ym § 5 z tym jednak zastrzeżeniem, że za każdą następną izbę płaci czynsz zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Właściciel lub administracja domu obowiązani są przynajmniej raz na dwa lata odnowić mieszkanie służbowe dozorcy domu, wszelkie koszty remontu lokalu służbowego ponosi właściciel lub administracja domu.

W domach, w których nie ma światła elektrycznego oraz na wypadek wyłączenia, dozorca otrzymuje od właściciela lub zarządcy nieruchomości wynagrodzenie tytułem ekwiwalentu. Od 1. IV. do 30 IX w wysokości 10% gotówkowych poborów brutto, a od 1. X. do 31 III. — 20% — licząc w stosunku miesięcznym.

Ponadto właściciel nieruchomości lub zarządca obowiązany jest dostarczyć dozorcy domu: miotłę, wiadro, konewkę, szuflę, drąg, skrobaczkę, śmietniczkę, piasek, flagi, szczotkę z włosienia, szczotkę ryżową, ścierki i fartuch.

§ 6

Dozorca otrzymuje prócz świadczeń przewidzianych w § 5 również miesięczne wynagrodzenie w gotówce, płatne z końcem każdego miesiąca kalendarzowego według poniżej uwidocznionego podziału domów na kategorie i dzielnice:

Dla domów	Dzielnice I	II	III zabrukowane	IV niezabrukowane
	złote			
I kategoria	1200	1000	900	800
II „	900	800	700	600
III „	800	750	600	550
IV „	650	550	450	400

Dozorca nie korzystający z mieszkania i światła w danym domu, jakie przysługuje mu na podstawie § 5 niniejszego orzeczenia, otrzymuje równoważnik w gotówce, za mieszkanie zajmowane w tym wymiarze, w innym pomieszczeniu, jednakże nie wyższe jak 15% uposażenia miesięcznego.

Uwaga I: *Place* niezabudowane są zaszeregowane do ostatniej kategorii tej dzielnicy, w której są położone.

Uwaga II: Nieruchomości na terenie miasta Lublina dzielą się na cztery kategorie:

Do I-szej kategorii zalicza się:

a) domy, w których mieszczą się instytucje przemysłowe I, II i III kategorii i handlowe I i II kategorii, garaże, stajnie i magazyny;
b) domy, w których mieszczą się banki, hotele, kina na i teatry;
c) nieruchomości o dwóch lub więcej domach i mające dwa lub więcej podwórza z odpowiednią ilością bram wjazdowych oraz znajdujące się w jednym bloku.

Do II-giej kategorii zalicza się:

a) domy 3-piętrowe,
b) domy 1 i 2-piętrowe narożne.

Do III-ciej kategorii zalicza się:

a) domy 1 i 2 piętrowe,
b) domy parterowe o dwóch oficynach.

Do IV-tej kategorii zalicza się:

a) nieruchomości przeznaczone wyłącznie na składy materiałów opałowych itp.,
b) pozostałe domy niewymienione w powyższych kategoriach.

Uwaga III: Nieruchomości na terenie miasta Lublina dzielą się prócz kategorii także na dzielnice: dzielnic jest trzy.

Do I-szej dzielnicy należą ulice:

Al. Racławickie, Bernardyńska, Cicha, Ewangelicka, Górna, Hipoteczna, Kapucyńska, Kołłątaja, Kościuszki, Kowalska, Krakowskie Przedmieście, Królewska, Krótka, Lubartowska, I-go Maja, Narutowicza do ul. Szopena, Wyszyńskiego (Niecała), Nowa, Plac Łokietka, Radziwiłłowska, Sądowa, 22 Lipca, Staszica, Ś-to Duska, Szopena, Peowiaków, Mariana Buczka, Wieniawska, Curie-Skłodowskiej, Weteranów, Bartosza Głowackiego, Lisa Kuli, Beliniaków.

Do II-giej dzielnicy należą ulice:

Pozostałe za wyłączeniem ulic położonych na przedmieściach, a zaliczonych do III-ciej dzielnicy.

Do III-ciej dzielnicy należą ulice:

Czwartek, Kalinowszczyzna, Ponigwoda, Sierakowszczyzna, Bazylianówka, Lemszczyzna, część b. Rur Brygidkowskich, położonych przy szosie Wieniawskiej, b. kolonii Rury, Św. Ducha, Czechówka, Rury Jezuickie, część Rur Brygidkowskich położona przy ul. Gminnej, Środkowa, Przykrzyżu, przedłużenie ul. Dolnej Panny Marii od ul. Górnej, Rury pod Cukrownią, Przedmieście Dziesiąta, koniec ul. Kunickiego od Pięknej i wszystkie przecznice Kunickiego, parcele Dziesiąta, parcele Bronowice, Kośminek, Przedmieście Bronowice, Tatary-Łąki z ul. Kąpielową, Stolarska, Kołodziejska, Mała, Boczna, Gołębia, Przedmieście Tatary, Majdan Tatarski, Sienna, Wieniawska za wyjątkiem ul. Kr. Leszczyńskiego, Miła, Wesoła, Rusałka str. lewa od Mariana Buczka.

§ 7

W razie sporu o zaszeregowanie nieruchomości do kategorii dzielnicy rozstrzyga na życzenie jednej ze stron Komisja powołana przez właściwego Inspektora Pracy, a składająca się z Inspektora Pracy jako Przewodniczącego, jednego właściciela nieruchomości i przedstawiciela dozorców domowych.

§ 8

Pracodawca zobowiązany jest udzielić pracownikowi po rocznym nieprzerwanym okresie pracy płatnego 8-mio dniowego urlopu, a po trzyletnim nieprzerwanym okresie trwania pracy 15-dniowego płatnego urlopu.

Okres urlopowy ustanawia się na czas od 1 maja do 30 września.

§ 9

Pracownik traci prawo do urlopu płatnego, jeżeli sam rozwiązał umowę o pracę, lub jeżeli rozwiązanie umowy nastąpiło z powodów, które pracodawcy dały prawo do rozwiązania umowy o pracę bez uprzedniego wymówienia.

§ 10

Pracownik zachowuje prawo do całkowitego wynagrodzenia, określonego w niniejszym orzeczeniu, chociażby w wykonywaniu pracy doznał bez swojej winy przeszkody skutkiem choroby, lub z powodu nieszczęśliwego wypadku przez okres 26 tygodni, a w wypadku powołania na ćwiczenia wojskowe, przez czas trwania takowych.

Zrzeczenie się z góry wynagrodzenia z tytułu omawianego w niniejszym § jest nieważne.

§ 11

Pracownik jest obowiązany na czas trwania przeszkody w wykonywaniu pracy (choroby, nieszczęśliwego wypadku, powołania na ćwiczenia wojskowe) dać na swoje miejsce zastępcę z własnej rodziny lub obcego w porozumienui i za zgodą pracodawcy.

§ 12

Umowa zawarta między pracodawcą a pracownikiem na podstawie niniejszego orzeczenia skutkuje na czas do dnia 31 marca 1947 roku.

§ 13

Pracodawca z jednej strony, a pracownik z drugiej strony mogą rozwiązać umowę o pracę po uprzednim trzy miesięcznym wypowiedzeniu, które winno nastąpić 31 grudnia z terminem ustania stosunku służbowego dnia 31 marca.

Pracodawca i pracownik mogą rozwiązać umowę o pracę przez zawiadomienie na piśmie Związku.

§ 14

Jeżeli stosunek służbowy pracownika trwa nieprzerwanie lat 10, strony mogą rozwiązać umowę o pracę po uprzednim 6-cio miesięcznym wypowiedzeniu, które winno nastąpić dnia 31 grudnia z terminem ustania stosunku służbowego dnia 30 czerwca.

§ 15

Niewypowiedzenie pracy przez jedną ze stron w terminie przewidzianym w § 13 powoduje automatycznie przedłużenie stosunku służbowego na rok następny.

§ 16

Jeżeli pracodawca rozwiązał umowę o pracę bez ważnego powodu, albo gdy z własnej winy dał pracownikowi powód do przedwczesnego rozwiązania umowy o pracę — wówczas pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia za cały czas aż do końca trwania stosunku służbowego (31 marca).

§ 17

Ważny powód do rozwiązania umowy o pracę wygasa, jeżeli strona nie dokonała rozwiązania stosunku służbowego w ciągu 2-ch tygodni od powzięcia wiadomości o zaistnieniu ważnego powodu.

§ 18

W razie śmierci pracownika, rodzina zmarłego korzysta przez 6 miesięcy bezpłatnie z zajmowanego mieszkania służbowego i pobiera całkowitą pensję oraz świadczenia, pod warunkiem dotrzymania przez jednego z pozostałych, zdolnych do pracy członków rodziny zmarłego pracownika, umowy o pracę zawartej ze zmarłym i pracodawcą.

§ 19

W prawa i obowiązki zmarłego pracownika, wynikające z umowy, może wejść za zgodą pracodawcy, z zachowaniem postanowień przepisów § 2 niniejszego orzeczenia, pozostała przy życiu żona zmarłego lub jedno z najstarszych jego dzieci.

§ 20

Pracodawca jest zobowiązany do bezzwłocznego zapłacenia należności za pracę z chwilą zakończenia stosunku służbowego.

Pracodawca, który nie dopełnił w całości obowiązku wynikającego z ust. 1-go niniejszego §, nie może usunąć pracownika z zajmowanego przezeń mieszkania służbowego, ani też rościć sobie pretensji za czynsz od pracownika za zajmowane mieszkanie.

§ 21

Po wypowiedzeniu umowy o pracę przez jedną ze stron, pracownik powinien otrzymać na swoje żądanie wolny czas w godzinach pracy w celu szukania nowej posady stosownie do postanowień art. 475 Kod. Zob.

§ 22

Pracodawca jest obowiązany na żądanie pracownika wydać mu pisemne świadectwo o czasie i rodzaju pracy oraz zwrócić mu świadectwa i inne dokumenty, jakie posiada w swym przechowaniu. W świadectwie nie wolno umieszczać uwag, które by mogły utrudnić pracownikowi otrzymanie innego zatrudnienia.

§ 23

W razie przejścia posiadłości na innego właściciela z tyt. dobrowolnej sprzedaży, wzgl. przymusowej, z tyt. spadku lub innego powodu — nowonabywca mocą samego prawa wstępuje w stosunki wynikające z umowy o pracę.

§ 24

Zrzeczenie się z góry wynagrodzenia za pracę jest nieważne.

§ 25

Warunki umów indywidualnych o pracę mniej korzystne dla pracowników, niż przewiduje niniejsze orzeczenie, są nieważne i ulegają zastąpieniu z mocy prawa przez odpowiednie postanowienia orzeczenia niniejszego; natomiast stawki korzystniejsze pozostają w mocy.

§ 26

Powtarzające się w niniejszym orzeczeniu słowo „pracodawca" oznacza właściciela domu, jego pełnomocnika lub zastępcę, — słowo pracownik oznacza „dozorcę domu" — a słowo „Związek" — Związek Zawodowy Dozorców Domowych w Lublinie.

§ 27

Orzeczenie niniejsze obowiązuje za okres wsteczny od 1 stycznia 1946 r. do dnia 31 marca 1947 roku.

O ile orzeczenie niniejsze nie zostanie wymówione przez jedną ze stron na trzy miesiące naprzód przed terminem wygaśnięcia, automatycznie przedłuża się na następny rok służbowy (1. IV. — 31. III.) itd. analogicznie.

Lublin, dnia 22 stycznia 1946 r.

Przewodniczący
Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej:
(—) Bronisław Golc
Inspektor Pracy V Okręgu w Lublinie

Członkowie
Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej:
(—) Karol Wiśniewski
Sędzia Sądu Okręgowego w Lublinie

(—) Józef Koziejewski
Nacz. Wydz. Lubelskiego Urzędu Woj.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

OGŁOSZENIA

ZARZĄD MIEJSKI W BIAŁEJ PODLASKIEJ

niniejszym ogłasza konkurs na stanowisko Dyrektora Elektrowni Miejskiej z uposażeniem miesięcznym według VI stopnia służbowego plus dodatki.

Od kandydata wymagane są:

1) Obywatelstwo polskie.

2) Dyplom inżyniera elektryka, względnie przynajmniej 3-letnia praca w elektrowni na kierowniczym stanowisku przy zespołach Diesla.

3) Nieprzekroczony 45 rok życia.

Do podania należy dołączyć metrykę urodzenia, curriculum vitae i odpisy świadectw z poprzedniej pracy.

Termin składania podań do 15 maja 1946 roku.

Burmistrz (—) St. Stasiewicz.

—o—

„WIADOMOŚCI STATYSTYCZNE"

Ukazał się podwójny zeszyt 4—5 „Wiadomości Statystycznych" za rok 1945. Zeszyt ten obejmuje następujące zagadnienia:

Ludność zarejestrowana do przesiedlenia i przesiedlona z ZSRR do Polski wg płci i wieku. Repatriacja przez punkty etapowe zachodnie od początku akcji do dnia 30. XI. 1945 r. Wyniki akcji przesiedleńczej ludności ukraińskiej i innej z Polski do ZSRR. Produkcja przemysłowa. Obroty towarowe przez porty Gdynię i Gdańsk.

Loty specjalne Polskich Linii Lotniczych „Lot". Ruch samolotów zagranicznych linii lotniczych w Polsce. Ruch pocztowy, telegraficzny i telefoniczny. Ceny wolno rynkowe w handlu detalicznym w niektórych większych miastach artykułów żywnościowych i przemysłowych. Wskaźniki kosztów żywności w niektórych większych miastach. Porównanie kosztów żywności w niektórych większych miastach. Wskaźniki kosztów utrzymania w Warszawie i Łodzi. Zatrudnienie w górnictwie i przemyśle przetwórczym. Zatrudnienie w kopalniach węgla, koksowniach i brykietowniach. Obroty i stan rachunków czekowych Pocztowej Kasy Oszczędności. Wydatki niektórych ministerstw. Rozgłośnie Polskiego Radia i ich działalność. Radiofonizacja. Kina stałe i ich działalność.

Unieważnia się zagubione zaświadczenie na numer próbny PR-34393, wystawione przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Lublinie dla samochodu marki Tatra, Pow. Zarządu Drogowego w Białej Podl.

—o—

Unieważnia się zrabowane w dniu 14. II. 1946 r. na szlaku Międzyrzec — Biała Podl. dokumenty na samochód ciężarowy marki Ford, Nr. 30903, Nr. silnika 7024213, podwozia 4089, wydane na nazwisko szofera Bartniczuka Tadeusza przez C. U. S. w Warszawie.

—o—

Unieważnia się zagubioną kartę rozpoznawczą wystawioną przez Zarząd Gminy Kostomłoty, pow. Biała Podlaska, oraz zaświadczenie rejestracji, wydane w dniu 13. VI. 1945 r. przez R. K. U. Siedlce na nazwisko Huk Aleksander.

—o—

Unieważnia się zagubioną kartę rozpoznawczą wydaną przez Zarząd Gminy Kostomłoty, pow. Biała Podlaska, oraz zaświadczenie o zgłoszeniu się do rejestracji wojskowej, wystawione przez Komisję Wojskowo-Lekarską R. K. U. Siedlce na nazwisko Bator Jan.

—o—

Unieważnia się zagubiony dowód osobisty wydany przez gminę Gzowice, pow. Radom, książkę wojskową wydaną przez R. K. U. Radom, kartę przesiedleńczą wydaną przez P. U. R. w Białej Podl. Wszystkie dokumenty wydane były na nazwisko Wasiaka Franciszka.

—o—

Unieważnia się zagubione prawo jazdy (zielone), wydane przez Zawodowy Związek Kierowców Samochodowych w Lublinie na nazwisko Kamińskiego Stanisława.

—o—

Unieważnia się zrabowane prawo jazdy, wydane przez Zawodowy Związek Kierowców Samochodowych w Lublinie na nazwisko Adrianek Henryk.

—o—

Unieważnia się zagubione zezwolenie na prowadzenie wszelkich pojazdów mechanicznych Nr. 807, wydane przez Wojewódzką Radę Narodową w Lublinie na nazwisko Tyszki Tadeusza.

—o—

Unieważnia się zagubione prawo jazdy Nr. 17, wydane przez Zawodowy Związek Kierowców Samochodowych w Lublinie na nazwisko Majewskiego Jana.

—o—

Unieważnia się zagubione zaświadczenie z Wojskowej Komisji Lekarskiej, wydane przez R. K. U. w Siedlcach na nazwisko Kwatek Władysław.

—o—

Unieważnia się zagubioną szarą Kenkartę, wydaną przez były Zarząd Gminny w Kostomłotach na nazwisko Ligora Jana.

Cena niniejszego numeru wynosi 15 zł.

Adres Redakcji i Administracji: Urząd Wojewódzki w Lublinie, ul. Spokojna 4, pokój 45.

Pierwsza Drukarnia Państwowa w Lublinie